

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Μέρα νύχτα κυλάει ζωή και διαβαλνει,
σὰν ποτάμι θολό και βαθύ.

Η χαράς είς τὸ πικρό του τὸ βεῦμα σμιγμένη,
πές για πάντα δὲν ἔχει χαλῆ.

Δι' αὐτὴν οἱ θηνατοὶ μ' ἀνοιγμένα χειλάκια,
σὰν φαράκια, ζητοῦν τὰ νερά —

Αχ! σὰν πόσαις δὲν πληυρά χολαῖς καὶ φαράκισ,
πρὶν γευθοῦν μιὰ σταλίτσα χαρά!

Σ τῆς ζωῆς τὸ παρόχθι δ Θάνατος σκύπτει,
σὰν φαρᾶς μ' ἐννοιασμένη μορφή.

Πότε γρίπους και δίχυτα γηλά φέρεμα ρίπτει,
πότε δρυδίδια μὲ δόλια τροφή.

Πότε πιάνει χιλιάδες τέλος μιὰ πλευρατιά του,
μ' ἀναρρένει τὸ πλάγιο δάσι,
πότε πιάνει ἔνα γέρον τὴν ἔρημο δρυμά του,
πότε πιάνει ἔναν ἄφρατό παιδί.

Πότε πότε πετά τὸ ἀσπαλυχόν του καράκι,
τοῦ σπιτιοῦ τὸ μονάκριδο γγίζει —

Αχ! Εκεῖ ποῦ πετύχει ποτίζει φαρμάκι,
ποῦ καρδιὰ ποῦ τὸ πιῆ — τὴν ραγίζει!

Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο καθηγηταὶ ζένης τινὸς γλώσσης κάμινοι: λόγον περὶ τῶν προγυμνάστων τῶν. Ή πρώτη τοῦ μηνὸς παρῆλθε ἔνεκα τετραῦ διέξαγεν ἀυτῶν ἔρωτας τὸν ἔτερον.

— Πληρωθήκεις ἀπὸ τὸν Χ; — Δυστυχῶς ὅχι. Δὲν γνωρίζω δὲ καὶ τί νὰ κάψω: ἐτὸν πατέρα βεβαίως δὲν ἡμπόρων γὰ τὸ ὑπενθύμισα.

— Καὶ διατί δὲν κάνεις καὶ σὺ ὅπως ἔγω; ἀπήγνησέν δὲν πρώτος. "Οταν ἔλθῃ ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς καὶ ὁ μαθητής μου ἔχει ζεχάσει νὰ φέρῃ τὸν παρόπα, τότε τοῦ δίδω ως θέμα τοιαύτας περίπου φρασεῖς πρῶς μετάφρασιν. — «Ο μήν παρῆλθε. — Δὲν ἔχω χρήματα. — "Εχεις χρήματα; Θέλω δλίγα. — Διατί δὲν ἔχερες τὰ χρήματα; — Δὲν σοὶ ἔδωκεν δι πατήρ σου ἀκόμη τὸ ἀργύριον; — «Ο διδάσκαλος μὲ ήρωτησεν ἀντὶ φερα τὰ χρήματα — κ.τ.λ.» Εἰς τὸ ἐπόμενον μάθημα ὁ μαθητής ἔρχεται, ως εἴκος, μετὰ τῶν χρημάτων.

Εἰς τοῦ ιατροῦ Κ^ο* ἐφανίζεται ἄνθρωπος ρακένδυτος κατὰ τὴν ὥραν ἦν ἔχει ὄρισει γὰ δέχηται τὰς ἐπισκέψεις ἀσθενῶν κατ' οἶκον.

— Τί ζητεῖς; — Ηλθόν νὰ ζητήσω τὴν συνδρομήν σας, ιατρέ;

— Καὶ τι ἔχετε;

— Είμαι εἰς ἄκρον δυστυχής, ιατρέ.

— Καλά, ἀλλὰ τι αἰσθάνεσθε; ποιά εἴνες η ἀρώστιά σας;

— Αρρώστος δὲν εἴμαι, γιατρέ μου! μόνον ἔχω 10 ἡμέρας τώρα χωρὶς ἔργον, καὶ σᾶς παρακαλῶ γὰ μοῦ κάμετε μίαν μικράν βοήθειαν.

— Καλά, καὶ σ' αὐτὴν τὴν ὥραν ποῦ δέχομαι τοὺς ἀρρώστους ἔρχεσαι;

— Μὲ συγχωρεῖς ἀλλὰ εἰδὼς εἰς τὴν ἔφημερίδα δι τοὺς πιωχώντας τοὺς δέχεσθε ἀπὸ τὴς 2—3 μετὰ τὸ μεσημέρι.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ο Μπούζεων ἐφόροντις δικαιούσθεντας δικαιούσθεντας οὐδέποτε ποτέ τὸν ὄρον ὅμως νὰ συλλαβθῇ σπουδαῖαν ἀπόφασιν καὶ νὰ μη παρεκτραπῇ αὐτῆς. "Εγράχει παρός ἔνα τῶν υἱῶν του: «Ἐφθασες εἰς ἡλικίαν καὶ ἔν πρόεπει γάπτοφαστήσης περὶ τοῦ μέλλοντος· ἐν δὲν θέσης τῷρα εἰς χρῆσιν τὰς ἀρχάς, τὴν θέλησιν, τὴν ἡθικὴν δύναμιν σου, θέλεις ταχέως περιπέσει εἰς νωθρότητα καὶ θέλεις ἀποκτήσει τὰς ἔξεις καὶ τὸν χαρακτήρα ἀχρήστου καὶ ἀκολάστου νέου· καὶ ἀφοῦ εἰς τοιούτον σημεῖον καταβῆς, ἔστο βέβαιος δι τοῦ δυσκολώτατον ἔργον ἔσται ἡ ἐπανόρθωσις. Πεποιθησιν ἔχω δι τοῦ δι νέος μιορφοῦται κατὰ τὴν θέλησην του· τούλαχιστον δι' ἐμὲ οὕτως ἐγένετο.... Τὸ μεῖζον μέρος τῆς ἐπιτυχίας καὶ εὔτυχίας μου δρείλονται εἰς τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔλαβον δι τοῦ εἰς τὴν ἡλικίαν σου ἡμην. Εάν σπουδαίως ἀποφαστήσης νὰ διάγης βίον δραστήριον καὶ ἐργατικόν, ἔστο βέβαιος δι τοῦ ἔσαι θέλεις χαρῆ διὰ τὴν φρόνιμον ἀπόφασιν ἣν μετὰ πραγματικῆς θέλησεως ἡκολούθησε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ ἔξης ἐπιστέλλει τις εἰς τὴν «Ἐπιστημονικήν Ἐπιθεώρησιν» περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς νοημοσύνης τῶν γάτων:

«Ἐχομεν ἔνα γάτον, ἐν τῇ οἰκίᾳ μας γεγονθέντα, ὃστις παρείχει κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ νεότητα πολλὰ σημεῖα νοητικότητος. Οχι μόνον ἀνεξήτει ὄπισθεν τοῦ κυτόπτρου τὸν γάτον, τὸν ὄποιον ἔλαβεν ἐντὸς τοῦ πρὸς αὐτοῦ τιθεμένου, ἀλλὰ τὸν κατελαμβάνομεν πολλάκις παρατηροῦντα μετὰ τυντόνου προσοχῆς κεφαλὴν γάτου, ἔργον τοῦ γλυπτοῦ Φρεμέ, κρεμαμένην επὶ του τοίχου. Ανερχόμενος ἐπὶ τοῦ ἔρεισινώτου μιᾶς ἔδρας, ἔξηπλου τὴν οὐράν του ὅπως φάση τὴν εἰκόνα ἐκείνη, τὴν εἰκόνα ἔχετο.

Γέρων ἦδη καὶ βαρύνομενος ὑπὸ τῆς καθιστικῆς ζωῆς, δὲν παραδίδεται πλέον εἰς τὰ παιδικά του παιγνίδια, ἀλλὰ τὸ πρῶτον, ὃταν τοῦ λέγουν. «Πεινάς;» ἀφίνει δύο ξεχωριστούς ηγους, οἵτινες δι' ὅλους ὅστις τὸν γνωρίζουν σημαίνουν θετικά: «Ω! μάλιστα!» Οι ηγοι οὖτοι, τοσοῦτον εὐκρινῶς διαρθρούμενοι, εἰς οὐδεμίαν ἀλληγ περίστασιν ἀκούονται ἐξ αὐτοῦ.

Πρὸς δὲ ἀγαπᾶ τὰ ἄνθη, ὃγι διὰ γὰ τὰ τρώγη, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀρωμά των, ὃπερ εἰσπνέει μετὰ προφανοῦς εὐαρεστείας.»